

bila s sprejetjem razvojne strategije EU na zasedanju Evropskega sveta v Lizboni leta 2000.

Temeljna ideja Lizbonske strategije je spodbuditi evropsko gospodarstvo in zagotoviti visoko stopnjo gospodarske konkurenčnosti z vpekljavo znanja v središče gospodarskih aktivnosti. Koncept »konkurenčne družbe znanja« korenini v hegemonem ekonomskem imaginariju, ki postulira središčno vlogo produkcije znanja za uspeh sodobnih gospodarstev (Jessop, 2008). Velik del političnih aktivnosti je podrejen temu imaginariju. Iz njega izhaja tudi razširjen politični *rationale*, po katerem naj bi univerze igrale ključno vlogo pri servisiranju gospodarstva tako z raziskavami kot z usposabljanjem delovne sile. Blago in storitve, ki so plod znanstvenega in tehnološkega prispevka, naj bi bili ključni za uspešno gospodarstvo (Morley, 2003; McNay, 2006; Nokkala, 2007).

Evropska komisija komunicira ideje, ki izhajajo iz hegemonkega imaginarija »družbe znanja«, skozi racionaliziran diskurz. Njeni dokumenti nakazujejo pragmatično usmeritev, ki visoko šolstvo obravnava predvsem kot instrument za doseganje ciljev politik Evropske unije. Gospodarski razvoj in tekmovalnost z drugimi deli sveta sta ponavljajoča se motiva. Argumentacija sledi kognitivni logiki identifikacije problema in ponujene rešitve.

Kompleks kognitivnih idej se skozi vrsto dokumentov¹⁰ sestavlja v nekakšno celovito podobo visokega šolstva. V teh dokumentih Evropska komisija predlaga dobro razdelano idejo o načinu reformiranja sistema in institucij, ki bi bil skladen s programskimi cilji Lizbonske strategije. Osrednji del vizije predstavlja ideja o reformi upravljalvske strukture v smeri profesionalizacije upravljalvskega osebja. Koncept avtonomije je uporabljen v smislu upravljanja z javnim denarjem, torej gre za avtonomijo upravljalvske strukture. Konkurenca med univerzami in strateško ravnanje upravljalvskega osebja naj bi spodbudili *diverzifikacijo* institucij in s tem naslovili raznolike potrebe družbe. Odziv na družbene potrebe je pomembno diskurzivno sredstvo v komunikacijski strategiji Evropske komisije. Beseda »družba« nastopa kot pomensko ekvivalentna »gospodarstvu«. Koncept »odličnosti« je angažiran v diskurzivnem ponavljanju elementa potrebe po vzpostavitvi prestižnih univerz, ki naj bodo primerljive s tistimi v ZDA in s tem naj pomembno prispevajo h *konkurenčnosti* tako evropskega visokega šolstva kot tudi evropskega gospodarstva. Izobraževanje naj bi se usmerilo na rezultate, kar naj bi se v duhu

10 V analizo so bili vključeni naslednji dokumenti: European Commission, 2003; European Commission, 2005; European commission, 2006; European comission, 2007 in Evropska komisija, 2011.